

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 96

Presidència
de la Sra. Virginia Marí i Rennesson

Sessió celebrada dia 29 de març de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA de la Sra. Rosario Sánchez i Grau, consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, sol·licitada a iniciativa pròpia, mitjançant l'escrit RGE núm. 2190/21, per informar sobre el Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2019, i RGE núm. 2064/22, per informar sobre el Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2020. . . [2388](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si hi ha substitucions.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Sí, Sra. Presidenta, Pilar Sansó substitueix Pilar Costa.

EL SR. MARÍ I TUR:

Jordi Marí substitueix Irene Triay.

LA SRA. PRESIDENTA:

No n'hi ha més, no? Moltes gràcies.

En primer lloc demanaré si estan d'acord els portaveus a fer les dues compareixences juntes. La consellera m'ha dit que hi estava conforme i, si els sembla bé, farem un sol debat i les dues compareixences juntes. Cap problema? No. Comencem, idò.

Compareixença de la Sra. Rosario Sánchez i Grau, consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, sol·licitada a iniciativa pròpia, mitjançant l'escrit RGE núm. 2190/21, per informar sobre el Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2019, i RGE núm. 2064/22, per informar sobre el Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2020.

Passem, doncs, a la compareixença de la Sra. Rosario Sánchez i Grau, consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, sol·licitada a iniciativa pròpia, d'acord amb l'article 192.1 del Reglament, per informar sobre el Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2019, escrits RGE núm. 2190/21, i del Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2020, escrit RGE núm. 2064/22.

Assisteix la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, la Sra. Rosario Sánchez i Grau, acompanyada de la Sra. Maria Begoña Morey i Aguirre, secretària general; del Sr. Joan Martí i Salvà, interventor general de la CAIB; de la Sra. Aina Galmés i Trueba, directora general de Tresor, Política Financera i Patrimoni; del Sr. Joan Ignacio Morey i Marquès, director general de Pressuposts; del Sr. Xisco Oliver i Rullán, director general de Finançament; del Sr. Antonio Vicens i Vicens, director general de Relacions Exteriors; de la Sra. Maribel Gallardo i Jover, cap de Gabinet; del Sr. Xisco Duarte i Barceló, interlocutor parlamentari, i del Sr. Sergio Úbeda i Sempere, assessor de comunicació.

Per fer l'exposició i per informar dels dos comptes generals passam el torn de paraula a la Sra. Consellera, pel temps que vulgui. Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Moltes gràcies, presidenta, bona tarda a tots i a totes. Intentaré que sigui interessant i aporti la major informació

possible. No puc dir que sigui breu, perquè són dues compareixences a la vegada i hi ha prou coses a dir.

Primer de tot, volia demanar disculpes, d'acord amb la Llei de finances del Compte General del 2019 se n'havia de retre compte el 20 del mes de setembre, i de 2020 se n'havia de retre compte a principis del 2021, d'acord amb la Llei de finances, però les circumstàncies extraordinàries que hem tengut ens han coincidit amb el tràmit pressupostari. Hem donat prioritat a l'elaboració del pressupost, que eren pressuposts complicats, en plena pandèmia, com era el pressupost del 2021, i no hem fet aquest tràmit en temps i forma.

De totes maneres, a part de demanar-los disculpes, crec que no està malament fer-les juntes i no està malament fer-les ara, perquè d'alguna manera sí que donarem una fotografia de la primera meitat de la legislatura a nivell de gestió financera.

Aquesta és la tercera vegada que fem aquesta compareixença, que, d'acord amb la Llei de finances del 2014, és obligatòria per a cada compte general, i es va fer crec que la del 2017, la del 2018, i ara fem la del 2019 i la del 2020.

L'any previ a la pandèmia, com bé saben, farem un poc de memòria, va ser el 2019, en un context de moderació del creixement econòmic, en una situació de bloqueig polític i de manca dels pressuposts de l'Estat. I el 2020, no he de contar quina situació vàrem tenir el 2020, que va ser l'esclat de la pandèmia i va marcar, crec que ha marcat la legislatura i ha marcat les nostres vides, no? I ara també s'afegeix a aquesta situació la situació econòmica i social a nivell internacional derivada de la guerra de Rússia a Ucraïna.

Volíem posar de relleu de tots aquests anys i de tota la legislatura des del 2015 al 2019, el Govern de les Illes ha mantingut i ha reforçat l'aposta per enfortir els serveis públics, s'ha augmentat la inversió en polítiques socials i s'han tornat a aixecar els pilars del benestar després de la crisi del 2008 i de la reducció del sector públic a partir del 2012, per tenir una administració a l'alçada, per prestar un servei de qualitat i per donar suport a famílies i empreses.

Un sector públic que ha esdevingut fonamental en aquest temps de crisi i s'ha demostrat més necessari que mai, i aquí volia introduir un pensament que és aquesta necessitat de plantejar el pressupost. Ara presentarem dues fotos fixes, el 2019 i el 2020, però la idea que el pressupost i la gestió financera és un continu, o sigui, tot el que es fa de reforç dels serveis públics és el que després tens per donar serveis públics els anys següents; tot el que s'ha fet de reforç de l'administració ha servit per afrontar la crisi i tot el que s'ha fet en administració general servirà per a l'absorció dels fons europeus i perquè el sector públic realment pugui ser una palanca de reactivació de l'economia, de superació de la de la crisi econòmica i de la transició digital i energètica, és una defensa de la importància que s'ha rellevat del sector públic i que ha de tenir en el futur.

Crec que les dades d'avui presenten i mostren aquesta tendència, tenint en compte que veníem també d'uns anys expansius, 2015-2019, s'han continuat reactivant i recollint

aquest gir imprescindible de les polítiques que s'havien fet en etapes anteriors.

Durant el 2019 i el 2020 les Balears varen tornar a augmentar el pressupost i hem fet la major inversió en polítiques públiques de la història d'aquesta comunitat autònoma, amb un pressupost o amb una despesa no financera de més de 4.300 el 2019 i més de 4.600 milions d'euros, respectivament. Un increment que també s'ha traslladat a la liquidació del 2021 i que a la propera sessió que tendrem de retre compte del compte general de la comunitat autònoma es veurà, el 2021 també s'ha continuat amb aquesta tendència expansiva amb una despesa no financera de 5.521 milions d'euros en serveis públics fonamentals i ajudes a famílies i a empreses.

La despesa social, és a dir, sanitat, educació, serveis socials, ocupació i habitatge, s'ha augmentat any rere any des del 2015 i s'han assolit màxims històrics el 2019, que va superar per primer pic els 3.000 milions, i el 2020, que es va situar per sobre dels 3.300 milions. És la major xarxa de suport públic desplegada per fer front a les conseqüències sanitàries de la pandèmia.

Aquesta aposta s'ha traduït també en un increment durant el 2021, i ja faig un avanç de la liquidació del 2021, com no podia ser d'una altra manera, perquè continuem en plena pandèmia. En aquests dos anys, el 20 i el 21, marcats per la COVID, la despesa en polítiques socials suma més de 6.700 milions d'euros. A més, s'han concedit més ajudes que mai a famílies i a empreses per contribuir a mantenir les rendes i els negocis, les transferències a empreses privades, famílies i concerts socials i sanitàries han crescut exponencialment per fer front als efectes de la pandèmia i el 2021 ha assolit la quantitat de 1.700 milions d'euros, segons les dades provisionals d'execució del pressupost del 21. Això suposa que entre el 20 i el 21, aquestes transferències a famílies i empreses i els concerts socials i sanitaris, han estat de 2.620 milions d'euros, quan el 2019 varen ser de 573. És a dir que el 2021 s'han incrementat un 200% respecte de fa dos anys. I per tenir una referència, el 2015 foren 435 milions d'euros. Això ha suposat un increment de les plantilles, especialment en sanitat i en educació, per respondre a aquestes necessitats sorgides de la pandèmia que s'afegeixen a un increment continu de la població de les Illes Balears. En aquest sentit, entre desembre del 19 i desembre del 20, amb una foto final de cada exercici, aquest augment d'efectius va ser prop de 1.600 en el Servei de Salut, un 10% més, i de 1.160 efectius en l'àmbit educatiu, un augment del 6,8% en aquest període.

I totes aquestes dades entenem que mostren aquest compromís ferm, amb el qual hem afrontat aquesta crisi, d'una manera molt diferent a com es va fer front a l'anterior crisi, amb una resposta sense precedents, que ha estat compartida també amb el Govern d'Espanya. Jo crec que tampoc no és una situació que sigui circumstancials i també té en compte amb els governs que hi havia al front d'Espanya i al front del Govern de les Illes Balears en aquest moment.

Aquest compromís, a més, ha estat compatible amb el manteniment d'una línia del control dels comptes públics. El 2021 tornarem a reduir el deute públic en termes absoluts de la

comunitat autònoma. Només s'ha reduït el deute públic de la comunitat autònoma una vegada, el 2018 i novament es farà el 2018. Com també es farà amb la ràtio de control de deute públic sobre PIB. Això pensam que dona continuïtat a la línia de control i estabilització del deute iniciat la passada legislatura. El 2019, com bé saben, es va produir la major reducció del nivell de deute de les comunitats autònomes a les Illes Balears, en referència al 2015. La ràtio de deute sobre PIB va davallar en més de tres punts i mig. L'any 2020, un any absolutament atípic i marcat per la major caiguda de PIB a causa de la pandèmia, aquesta ràtio va tornar créixer, per la davallada del denominador de la ràtio. per la davallada del Producte Interior Brut de les Illes Balears. El 2021, com deia, reduirà en valor absolut i en percentatge sobre el PIB.

Ara, després d'aquesta introducció del que seria la foto general de 2019 i 2020, comptam també amb un avanç de la liquidació del 2021, tractarem expressament o concretament els dos comptes generals.

Com bé saben, el compte general consta de nou toms, els quatre primers corresponen a l'administració de la comunitat autònoma, el cinquè Servei de Salut, el sisè a l'Agència Tributària de les Illes Balears i els tres darrers contenen els comptes d'entitats empresarials, societats mercantils, fundacions i consorcis.

Pel que fa al contingut, el compte de la de l'Administració de la comunitat autònoma, l'ib-salut i l'ATIB contenen continguts de resultats, les memòries, les modificacions de crèdit i el detall de l'execució del pressupost, mentre que els comptes de les entitats empresarials, les societats mercantils i les fundacions tenen una comptabilitat que no és pressupostària i inclouen els informes d'auditoria. En compliment de la Llei de finances, s'inclouen també el resultat de la Universitat de les Illes Balears i també els resultats individuals de CAIB, ib-salut i ATIB, també del sector públic instrumental; i després consolidat, la capacitat o necessitat de finançament en termes de comptabilitat nacional, que és el que s'empra per controlar l'estabilitat i la sostenibilitat dels comptes públics.

Com deia, el 2019 tenguérem uns comptes globals d'alentiment de l'activitat econòmica, una situació de bloqueig a nivell estatal, no hi havia pressupost general de l'Estat i això va condicionar l'elaboració i la liquidació del pressupost de 2019. Es va assolir un nivell de dèficit inferior a la mitjana de les comunitats autònomes, en concret un 0,55%, però per damunt del dèficit normatiu en aquell moment, que era del 0,3. La mitjana del dèficit de les comunitats autònomes va ser del 0,6. He dit 0,3, va començar amb un 0,1 amb el tema de l'IVA, que com sabeu, hi havia la previsió de cobrar l'IVA, del canvi del sistema d'informació automàtica de l'IVA ... no es va cobrar per les comunitats autònomes, i després es va donar dues dècimes més de marge a les comunitats autònomes.

Malgrat aquestes circumstàncies -com deia- a les Illes Balears vàrem tancar l'exercici amb una reducció del nivell de deute públic, que es situava en el 25,9% del Producte Interior Brut, inferior al 26,6 de 2018 i continuant la senda de reducció d'aquest ràtio, iniciada el 2015. Com deia, s'havia reduït en 3 punts i mig del nivell del deute de 2015, que arribava al 29,5% del Producte Interior Brut.

Ara informaré del que ha estat en termes absoluts, la liquidació del pressupost consolidat de la part administrativa de la comunitat autònoma, que és CAIB, ib-salut i ATIB. Les despeses totals de 2019 -totals, les financeres i les no financeres- varen ser de 5.413 milions d'euros, amb un nivell d'execució del pressupost del 94,4% i els ingressos contrets líquids, que és el terme que empram per dir el que realment s'ha ingressat a la comunitat autònoma, que no cobrat, però ingressat, són 5.248 milions, amb un nivell d'execució del 91,5%. Per tant, el resultat pressupostari consolidat és de 165 milions, que després dels (...), arribant a aquests 189 milions, amb els quals varen tancar el 2019, amb un nivell de dèficit del 0,55 del PIB.

A nivell d'endeutament, en termes absoluts, el deute del tancament de 2019 fou de 8.863 milions d'euros, que eren 142 milions més que a finals de 2018. En termes absoluts creix, en termes relatius, que és la ràtio, l'indicador de sostenibilitat, va créixer més d'un punt. El consolidat no financer, és a dir, només el que destinam a polítiques públiques, indica una execució de despeses de 4.392 milions d'euros, CAIB, ib-salut més ATIB, amb un 93% d'execució i un increment en referència a 2018, d'un 6,2.

El capítol 1, despeses de personal, es va executar per 1.611 milions d'euros, amb un nivell d'execució del 98%. El capítol 2, de béns i serveis, es va executar el 95%, amb una execució de 739 milions d'euros. Les transferències corrents, capítol 4, amb un total de 1.298 milions d'euros, amb un 91% d'execució i les inversions reals i transferències de capital, que contempen el que es transfereix al sector públic instrumental, per fer inversions, varen sumar en total 613 milions d'euros executats. Les despeses financeres, que és el que pagam pel deute que tenim viu, del 2019 varen ser de 126 milions d'euros i es va reduir de 413 a pràcticament 20 milions..., 413 que són les despeses pendents d'aplicar el pressupost, es varen reduir en gairebé 20 milions d'euros.

Quant a les fonts d'ingressos, els tributs cedits, que com bé saben, formen part del sistema de finançament, varen baixar a 66 milions, arribant a 790 milions d'euros. Els tributs propis que, com saben, és el cànon d'aigües i l'impost turístic, varen ser 218 milions d'euros, amb un increment de 13 milions. Les transferències de finançament autonòmic, que és tot el finançament autonòmic que no són tributs cedits, varen pujar 2.644 milions d'euros. I els ingressos per taxes i preus públics 121 milions d'euros.

I això són un poc les dades consolidades. Faig un repàs ràpid del que és cada una de... cadascuna de les... de la CAIB, Ib-salut i ATIB que conformen aquestes dades consolidades, només a títol informatiu el resultat de la CAIB va ser negatiu en 210 milions amb una execució total de 5.429 d'obligacions de despesa i 5.219 d'ingressos.

L'execució total del Servei de Salut quant a despeses va ser de 1.723 milions d'euros, amb uns ingressos de 1.770. Jo crec que això és rellevant perquè era de les primeres vegades que el Servei de Salut tenia cobertes totes les despeses per als ingressos. Això va ser el que va permetre reduir la 413 i millorar el període mitjà de pagament i després l'Agència Tributària de les Illes Balears té un pressupost de 10 milions

d'euros del qual va executar en despeses 9,6 milions d'euros. La resta del que seria el compte general es conforma per 19 empreses, 10 consorcis i 9 fundacions, el resultat agregat de totes elles va ser negatiu en 13 milions d'euros i les despeses executades per aquestes empreses va ser de 507 milions d'euros.

Com dèiem, el desembre de 2019 el deute de la comunitat autònoma era de 8.289 milions d'euros i el de l'ibsalut de 41 milions, i això, sumat al risc i als avals és el que dona aquella xifra que hem donat al principi de 8.828, crec que eren, milions d'euros d'endeutament de la comunitat autònoma.

Això per al 2019 i ara començam amb el 2020.

Bé, com tothom coneix el que va passar el 2020, que va ser un any... des d'un punt de vista vital i també, en conseqüència, perquè el pressupost i les finances són un reflex de la vida, un moment extraordinari també en la gestió pressupostària i la gestió financera de la comunitat autònoma, va significar un avanç i un després en la manera d'afrontar la gestió financera en situacions de crisi.

La Unió Europea va activar la clàusula de salvaguarda del pacte d'estabilitat amb la qual ja no hi havia regles fiscals, de la mateixa manera que s'han mantengut suspeses les regles fiscals el 2021 i el 2022. Això no significa que s'hagi fet una gestió no responsable, com veuran, dels comptes públics. De fet, el 2020 es va tancar amb superàvit. Vàrem rebre la major injecció de fons extraordinaris que havia rebut aquesta comunitat autònoma, al voltant de 460 milions d'euros extraordinaris entre pressupost inicial d'ingressos i pressupost executat, i es va assolir un màxim històric de despesa social de més de 3.300 milions d'euros, un 9% més elevat que el 2019.

El pressupost consolidat de despeses a nivell executat va assolir la quantitat de 6.132 milions d'euros amb un 91% d'execució, i els ingressos de 6.319 milions d'euros, a causa d'aquestes aportacions extraordinàries de l'Estat, amb un resultat pressupostari consolidat positiu de 187 milions d'euros.

El resultat, en termes SEC va ser positiu en 22 milions d'euros, perquè va consolidar pressupostàriament a nivell d'endeutament la concessió dels autobusos, que era una concessió que, en principi, no havia de consolidar als comptes públics, però en aquest moment ho tenim com a endeutament, amb la qual cosa els autobusos són de la comunitat autònoma, i el deute es va tancar amb 9.120 milions d'euros, un augment de 257 milions respecte de 2019.

Això inicialment va suposar un nivell de deute del 29,9% perquè encara no s'havia reflectit a nivell del Banc d'Espanya la caiguda del producte interior brut i després, una vegada que el Banc d'Espanya revisa el producte interior brut de les Illes Balears, arriba a un nivell d'endeutament del 34% del producte interior brut.

Com dèiem, el 2021 aquest percentatge baixa dràsticament, no només per l'increment del producte interior brut i la recuperació econòmica del final de la pandèmia, sinó també per la reducció per segona vegada en termes absoluts del deute

públic d'aquesta comunitat autònoma, que l'expectativa és que sigui de més de 100 milions d'euros.

Ai, és que amb mascareta i tot... tants de números... El capítol 1, despeses de personal, es varen executar en un 97% amb un total de 1.697 milions d'euros a nivell consolidat; el capítol 2, de béns i serveis, un 94% amb 838 milions d'euros, i el capítol 4, 1.404 milions d'euros amb el 79% d'execució. Les inversions reals, i el capítol 7 varen assolir una quantitat executada de 574 milions d'euros.

Les despeses financeres varen experimentar una reducció fins a 108 milions d'euros, 18 milions manco que el 2019.

Els ingressos no financers varen ser de 4.547 milions d'euros amb una execució del 92% i amb un increment del 13% sobre el crèdit inicial.

Quant a la font d'aquests ingressos, els tributs cedits varen baixar fins a 66 milions d'euros, els tributs propis -com dèiem-, cànon de sanejament i l'impost turístic han suposat 115 milions d'euros al 2020 amb una baixada de 103 milions d'euros, sobretot a causa de les modificacions de l'impost durant la pandèmia, que es va ajornar el cobrament per a 2021, i el finançament autonòmic puja significativament, aquí tenim els 457 milions que es varen rebre extraordinàriament de l'Estat i pugen les transferències de finançament autonòmic fins a 2.900 milions d'euros, i els ingressos per taxes i preus públics serien 115 milions d'euros amb una baixada sorprenentment de només 6 milions d'euros.

Per dades no consolidades..., vull dir, CAIB per una banda, Servei de Salut i Agència Tributària de les Illes Balears, les despeses de la comunitat autònoma, administració general varen ser de 6.146 milions d'euros, han de pensar que això inclou la transferència que es fa al Servei de Salut i amb un resultat pressupostari positiu de 163 milions d'euros.

Les despeses no financeres varen ser de 4.638 milions, que són 220 milions d'euros més que al 2019 i els ingressos no financers varen ser de 4.523 milions, que són 625 milions més que l'any 2019.

Al Servei de Salut es va produir el major ingrés de despesa que havia tengut el servei..., òbviament, el Servei de Salut en la seva història, i va assolir 1.912 milions d'euros de despesa executada i 1.933 milions d'euros d'ingressos executats.

L'ATIB continua en la seva línia amb uns ingressos de 10,3 milions d'euros i unes despeses de 9,3 milions d'euros.

El resultat de la resta del sector públic instrumental va ser d'un superàvit de 146 milions d'euros amb una execució de la despesa de 510 milions d'euros.

I pel que fa al deute, en termes absoluts l'endeutament viu de la comunitat autònoma era al tancament de 2020 de 8.565 milions d'euros, el de l'Ib-salut 39 i el deute global, afegint avals i risc viu i (...) sense recurs, són 9.120 milions d'euros, que esperam rebaixar amb la liquidació del pressupost de 2021.

Aquesta és la millor i la més resumida manera possible, sé que és un poc feixuc perquè són moltes xifres el resum d'aquest any 2019 i 2020, marcats per una resposta pública sense precedents, a causa de la pandèmia sanitària, amb uns serveis públics que s'han mostrat més necessaris que mai per afrontar aquest xoc, tant econòmic com social, que ha resultat la pandèmia, o el xoc que ara vivim, com a conseqüència de la guerra de Rússia a Ucraïna.

A la vegada, com han pogut comprovar, s'ha mantingut una línia que cerca el sanejament i la millora de les finances públiques, sense deixar de respondre a les necessitats socials i econòmiques, que també ha estat possible, per l'assumpció de la major part del deute generat per la pandèmia per part de l'Estat central. I això és així i és així pràcticament a totes les comunitats autònomes.

I amb aquesta situació afrontam els reptes, les necessitats i les responsabilitats que tenim com a administració davant la societat en les circumstàncies actuals, des del seny i el compromís amb l'estabilitat pressupostària, sense deixar d'atendre les necessitats de la ciutadania en un moment com aquest, com es va fer durant la pandèmia i com es farà ara amb la situació dels efectes de la guerra.

I una vegada acabat això, qued a la seva disposició per a les seves preguntes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, consellera. Correspondria ara aturar un temps o volen continuar directament? Contínuament, suposo que hi està tothom...

Passam doncs al torn de preguntes. Recordin que tenen quinze minuts entre un torn o dos tornos, com vulguin, un màxim de quinze minuts. En primer lloc, passarem la paraula al portaveu del Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, presidenta. Gràcies, consellera, per comparèixer avui a petició pròpia, en principi, perquè cap grup no ho havia dit, i és cert que ho hauríem pogut dir, perquè així ho empara la llei. En qualsevol cas gràcies per la seva compareixença. Gràcies també a l'equip de la Conselleria d'Hisenda per ser avui aquí.

La veritat és que duim un ple un poc llarg avui, intens i faré més una reflexió de política econòmica i pressupostària, que no tant una intervenció de moltes preguntes i molts de plantejaments. Serà una reflexió més que res de com veim que s'ha afrontat la crisi econòmica, jo crec que l'exposició..., la compareixença es deu als exercicis 19 i 21, un previ a la pandèmia i un posterior a la pandèmia. I farem una valoració, intentaré fer una valoració de com veim que s'ha afrontat aquesta situació per part del Govern de les Illes Balears durant aquests dos exercicis.

Bé, des de l'any 2013, la comunitat autònoma de les Illes Balears va començar un període de creixement sostingut contudent del PIB. Vàrem arribar a xifres que superaven el

4%, 4 i busques per cent els anys 2015, 2016 i a partir de 2016 vàrem començar un període on el PIB de les Illes Balears, anava -diríem- desaccelerant-se aquell creixement i l'any 2009, estàvem en xifres del PIB de poc més de l'1%.

Durant el període 2015-2019, la comunitat autònoma de les Illes Balears, com a conseqüència de l'increment de l'activitat econòmica, tenia uns increments d'ingressos de l'ordre de més de 300 milions d'euros cada any, d'increment dels ingressos -repetesc- com a conseqüència de l'activitat econòmica; certament, com a conseqüència d'un cicle expansiu, que podríem estar-hi d'acord o no, però jo crec que un cicle expansiu que venia donat per unes reformes estructurals, que es varen executar durant els exercicis 2012 i 2013, que eren absolutament essencials per sortir de la terrible crisi econòmica que es va iniciar el 2008.

En qualsevol cas, com a conseqüència d'aquell increment d'ingressos, s'haurien pogut fer polítiques econòmiques, polítiques economicopressupostàries diferents a les que es feren durant tot aquest període de temps. Per exemple, s'haurien pogut abaixar els impostos, perquè quan tens increments d'ingressos, pots gastar més, ingressar menys en forma d'abaixades d'imposts i a la vegada sanejar els comptes públics. Aquestes tres alternatives eren factibles, quan iniciés un període expansiu de l'activitat econòmica, l'increment d'ingressos que ve donat per l'increment de l'activitat econòmica, et permet fer aquestes tres coses a la vegada.

La qüestió de tot això és que durant el període 2015-2019, la comunitat autònoma de les Illes Balears va ingressar -com dic- més de 300 milions d'euros més cada any de mitjana, però també va gastar tot el que va ingressar. Va ser una realitat, no es varen abaixar de forma significativa els impostos, sinó que es va apostar de forma molt clara pels increments clars, contundents, de la despesa pública.

Per què dic tot això? Perquè ens hem situat, o ens vam situar l'any 2019, que vostè ha exposat, Sra. Consellera, i varen tancar exercici 2019 a la comunitat autònoma de les Illes Balears amb dèficit. O sigui, quan estàvem dalt de tot de cicle econòmic, la comunitat autònoma de les Illes Balears va tancar amb dèficit. I el conjunt de l'Estat va tancar amb un dèficit, Espanya, el Regne d'Espanya, va tancar amb un dèficit del 3%, 2,9% l'any 2019. En termes agregats, 35.700 milions d'euros de dèficit.

És evident que el dèficit estructural d'Espanya l'any 2019 era molt superior a aquesta xifra. De fet, l'any 2019 el dèficit estructural d'Espanya era el més gros de la Unió Europea, el més gros de la Unió Europea. Com a conseqüència d'aquest fet, bé, és evident que per allà on vaig és, home, hauria estat desitjable que en una situació quan estàvem dalt de tot de cicle econòmic, evidentment ningú no esperava una crisi econòmica, derivada d'una pandèmia l'any 2020, però sí que s'entreveia una desacceleració claríssima del creixement econòmic l'any 2019. I, en conseqüència, si haguéssim fet una gestió -perdoni'm l'expressió, consellera-, una gestió prudent, acurada en aquells exercicis, ja haurien d'haver tengut una tendència al superàvit, amb les possibilitats d'amortitzar l'enorme quantitat de deute que teníem acumulada i, per tant, amb possibilitats de sanejar els comptes públics d'una forma més contundent del que va ser.

La realitat és que no es va fer així i vàrem entrar a exercici 2020, amb una crisi de la pandèmia i amb uns marges pressupostaris clarament inferiors al que seria desitjable, tant la comunitat autònoma de les Illes Balears com el conjunt d'Espanya, perquè és evident que la comunitat autònoma de les Illes Balears i totes les comunitats autònomes, naveguen en el mateix vaixell que el Regne d'Espanya. I si vénen mal dades, és evident que tots hi anam dins el mateix vaixell i si s'enfonsa, hi anam tots dins el mateix vaixell.

Bé idò, l'any 2020, crisi de la pandèmia, vàrem tancar amb un dèficit conjunt d'Espanya d'un 11%, 123.000 milions d'euros de dèficit.

El deute del Regne d'Espanya va arribar al 120% de deute, ara estam en xifres similars de deute, una expansió brutal de la despesa que l'ocasió ho requeria. Jo moltes vegades, no em cauen els anells per dir-ho, he dit en aquest parlament que era absolutament necessari afrontar amb polítiques expansives de despesa aquella crisi. També he dit -i no es va fer- que hauria estat desitjable afrontar també la crisi amb polítiques de reducció d'imposts, perquè també són eficaces, les polítiques de reducció d'imposts també són polítiques fiscals expansives, les reduccions d'imposts, vostè ho sap perfectament. La immensa majoria de països de la Unió Europea varen fer rebaixes d'imposts, Espanya no, i la comunitat autònoma les Illes Balears tampoc. Hi va haver períodes de suspensió temporal d'imposts, però no hi va haver ni una sola mesura d'abaixada d'imposts, com sí varen fer altres comunitats autònomes. Per cert, les Illes Balears no ho va fer.

Sí que va fer l'Estat quelcom que segurament era necessari, però tal vegada hauria d'haver-ho fet amb un poquet més de prudència, que va ser concentrar absolutament tot -tot- el dèficit públic i l'increment de deute al Govern central. Vostè ho ha dit, Sra. Consellera, i és així. Es va fer via transferències a les comunitats autònomes, de forma brutal a les comunitats autònomes, de transferències extraordinàries, fora del que era el sistema de finançament autonòmic i, com a conseqüència d'aquell fet, evidentment, les comunitats autònomes, totes, Balears també, varen tancar els comptes públics de 2020 amb xifres no... de dèficit, idò empatant pràcticament o lleugerament dèficit, però superàvit, però qui va tancar amb un dèficit descomunal va ser l'Estat.

I és evident també que si l'Estat espanyol es va poder finançar durant tot aquell període de temps, 2020, i també a dia d'avui és gràcies a una política monetària hiperexpansiva del Banc Central Europeu que en tipus d'interès de zero finançava massivament tots els estats, no només Espanya, sinó tots els estats. Però és evident també que si el Banc Central Europeu no hagués fet aquesta política, un dels països, juntament amb Itàlia, Portugal, potser Grècia, que haurien tengut més dificultats per finançar, refinançar el seu deute, és evident que hauria estat Espanya.

En conseqüència, resulta realment xocant que vostè, Sra. Consellera, encara ens recordi, "bé, hem sortit molt diferent aquesta vegada", no, la política del Banc Central ha estat diferent, però no hem sortit diferents. Vostès han fet exactament el mateix que l'altra vegada, amb una diferència, i és que Espanya va col·lapsar el mes de maig de 2010 -l'altre dia

encara hi havia el Sr. Zapatero en aquesta comunitat autònoma, vostè, Sra. Consellera, tal vegada el va saludar-, i en aquell mes de maig del 2010 es varen fer les retallades més grosses de la història d'Espanya. I per què es varen fer aquelles retallades? Perquè el Sr. Zapatero era un retallador professional?, no, varen fer aquelles retallades perquè Espanya no es podia finançar. I jo sé que tot això vostè ho sap, Sra. Consellera.

En conseqüència, siguem realistes, no sortim diferents d'aquesta crisi. El Banc Central Europeu ha tengut una política diferent, i està bé que sigui així, però, com a conseqüència d'aquesta política del Banc Central Europeu s'ha generat una conseqüència inesperada i és una inflació que no coneixíem en trenta anys.

És cert que vostès ens varen dir inicialment: "No, no hi haurà inflació", i quan hi va haver inflació ens van dir: "No, no serà permanent aquesta inflació". I abans que ens diguessin que no seria permanent, el mes de febrer teníem un 7,5%, trenta-tres anys que no vèiem una xifra d'inflació com aquesta.

I l'escenari en què estam ara, i vostè ho sap, Sra. Consellera, és un escenari realment molt difícil per a la política econòmica o pressupostària, no per a mesures a curt termini que evidentment s'han de prendre -s'han de prendre mesures a curt termini, tant d'ajudes com de baixada d'imposts-, si no de polítiques economicopressupostàries a mig i llarg termini.

No és descartable, Sra. Consellera, que hi hagi una pujada de tipus d'interès, i vostè ho sap, com a conseqüència d'una situació en la qual aquestes taxes d'inflació no es poden controlar fàcil, fàcilment, a mig termini, repetesc. Serà necessari prendre mesures, i què farem quan els tipus d'interès pugin amb 9.000 milions d'euros de deute, consellera?

Hi ha països que varen entendre molt bé el conte de la formiga i la cigala, com Alemanya, i ara tenen la possibilitat de posar 30.000 milions d'euros damunt la taula, però nosaltres no, i així ho està demostrant el Sr. Sánchez. Avui mateix ha aprovat un pla on ens parla de 16.000 milions d'euros quan només són 6.000, perquè els altres 10.000 són préstecs.

Avui la presidenta Armengol ens ha anunciat un pla on bàsicament són préstecs o mesures que ja estaven damunt la taula, a fer.

En resum i per no estendre'm més, la interpretació que fem des del Partit Popular és que la política economicopressupostària de 2019 i de 2020 hauria pogut ser diferent, però no ha estat diferent, tampoc no ho estat el 2021, quan vostè, consellera, ens expliqui el 2021 ens dirà el mateix. De fet, també ens dirà el mateix el 2022. El 2022 vostè ha expandit la despesa 500 milions d'euros més i -això sí- ens dirà que això és un bon mecanisme per sostenir els serveis públics. Ens ho ha dit al principi, i això no és així, i vostè ho sap, consellera. La forma de sostenir els serveis públics fonamentals és fer-los sostenibles a mig i a llarg termini i no es fan sostenibles a mig i a llarg termini gastant 500 milions d'euros més. Es fan sostenibles a mig i llarg termini sent prudent, sent responsable a l'hora de gastar, gastar més, no dic que no, però si carregam massa, si tensam massa la corda -li ho he dit moltes

vegades-, si tensam massa la corda es podria rompre, i ara vénen escenaris complicats.

En fi, en resum, per no estendre'm més, ja he fotut un rotllo impressionant, canvii la política econòmica i pressupostària de la comunitat autònoma, sigui més prudent. De vegades, fer cas al Partit Popular, idò dirà: "És un desastre fer cas al Partit Popular". Sí, segurament; tenim visions diferents, però no sempre no fer cas al Partit Popular és el millor, de vegades si alguna recomanació creu convenient aplicar-la, idò jo crec que aniria bé.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. És el torn ara de la consellera per contestar el Sr. Costa.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Sí, molt breument, perquè no... perquè no m'ha fet cap pregunta, ha expressat el seu posicionament quant a la política pressupostària d'aquesta comunitat autònoma que és absolutament diferent, òbviament, a la política pressupostària i financera que s'ha fet aquests dos anys en aquesta comunitat autònoma, probablement perquè es deixa una sèrie de detalls.

Es deixa un detall que és el punt de partida, que aquesta comunitat autònoma venia d'una situació de retallades, de gent al carrer, per les retallades en l'educació, amb dificultats molt serioses en l'àmbit del Servei de Salut i amb un deteriorament impressionant del que són els serveis generals, per les circumstàncies que siguin, però tot aquest creixement que ha pogut fer... que ha pogut fer des de 2015 fins al que tancam avui, que és el 2020, el resultat fonamental -i crec que això ningú no ho discutirà- a l'hora d'afrontar la pandèmia sanitària. Jo crec que una de les coses que es deixa com a detall és el punt de partida.

El segon és la posició relativa d'aquesta comunitat autònoma en referència a la resta de l'Estat espanyol. L'Estat espanyol ha crescut en ingressos des de l'aprovació del sistema de finançament amb un 80% i les comunitats autònomes han crescut en un 18%, amb la qual cosa hi ha espai per l'equilibri vertical entre l'Estat i les comunitats autònomes.

I el tercer detall que es deixa és el creixement de la població, no?, perquè nosaltres vivim en una comunitat autònoma en el qual hem d'atendre una població creixent, que creix el doble que a la resta de comunitats autònomes. I aquí entram en un debat... deixant de banda aquestes qüestions, crec que són rellevants, entram en un debat que és que si la despesa pública és bona o la despesa pública és dolenta, hi ha gent a la qual li agrada dir en comptes de "despesa pública", "inversió pública", però a mi m'agrada dir que és despesa pública, és despesa pública per donar serveis als ciutadans i per crear una administració pública capaç de respondre davant situacions greus, com les que hem passat en els darrers anys, una administració pública capaç no només de protegir la població, no només de protegir el teixit empresarial, sinó també capaç de

ser palanca per als canvis que hem de fer en el nostre sistema que són la transició digital i la transició ecològica.

Això, sense un sector públic potent i un sector públic potent no és d'un any per l'altre, un sector públic potent es construeix any rere any i es destrueix molt ràpidament, no seria possible.

I jo crec que en aquest moment això és un consens mundial. La importància de la potència del sector públic, de les economies mundials és un consens en l'àmbit internacional.

També es deixa un detall, que és la despesa per càpita d'Espanya en referència a la resta dels estats de la Unió Europea i a la resta de... bàsicament de la resta dels estats de la Unió Europea i la capacitat de recaptació que té la nostra agenda pública amb diferència a la resta dels estats de la Unió Europea. De fet, l'informe d'experts recomana cobrir aquest espai de pressió fiscal, que no significa pressió fiscal a les rendes baixes ni a les rendes mitjanes, sinó que significa una millor distribució de la pressió fiscal, i aquesta major distribució de la pressió fiscal, on realment pagui més qui més té i cadascú rebí en funció de les seves necessitats, no quadra o no casa, si això és el projecte que tenim com a país per aconseguir una administració forta, capaç de respondre davant les dificultats i capaç de fer de palanca davant dels canvis necessaris, amb el discurs populista del Partit Popular d'abaixades generalitzades d'imposts.

Perquè el que hem d'explicar a la població és que si volem tenir una igualtat d'oportunitats, que jo crec que és bo per a tothom, fins i tot per als rics, que hi hagi una igualtat d'oportunitats i una bona competència en tot el sistema i entre tots els ciutadans, perquè genera talent i genera capacitat d'emprenedoria, hem d'explicar que si volem això, hem de ser capaços de proveir de serveis la ciutadania, tant de salut com d'educació. De la mateixa manera que, crec que per responsabilitat intergeneracional, hem de ser capaços d'atendre també els nostres majors i les persones més vulnerables.

Vostè ha dit que Europa ha fet una política diferent. Bé, probablement Europa s'ha adonat de la gran errada que va fer a la crisi de 2010 quan va començar amb polítiques expansives i després hi va haver la crisi de deute. La crisi de deute no era una crisi de deute públic; la crisi de deute era una crisi de deute privat, de deute privat per un neoliberalisme que va provocar moviments especulatiu i va provocar la nacionalització o el rescat de determinades entitats financeres que són les que varen provocar l'increment del deute públic de l'Estat espanyol.

Probablement, aquesta resposta diferent d'Europa ha permès que en aquesta comunitat autònoma, perquè tot cau en cascada, el nivell d'ocupació, sigui ja anterior a la pandèmia, el Partit Popular té un eslògan clàssic que és que la millor política social és crear llocs d'ocupació, doncs he de dir al Partit Popular que aquesta comunitat autònoma ja té el mateix nivell d'ocupació que tenia previ a la pandèmia, i una previsió de creixement, malgrat la guerra, del producte interior brut del 10%.

Òbviament, la inflexió ocupa i preocupa. Si som capaços des del sector públic d'ajudar el control de la inflació, això té a veure amb la capacitat del sector públic de generar polítiques

amb persones de talent que produeixin solucions efectives a la inflació i no tenir por de la intervenció del sector públic, i això sí que jo entenc que és una qüestió d'ideologia, que això ve al principi. Vostè diu que es podria haver fet una gestió diferent pressupostària, jo crec que s'ha fet una gestió responsable. De fet, el 2019 vàrem ser la primera comunitat, l'única comunitat autònoma que va reduir al pressupost de 2020 el sostre de despesa, per la qual cosa entenc que el que s'ha fet ha estat una política pressupostària òptima capaç de mantenir l'equilibri entre uns serveis públics i una administració general forta i el sanejament, com es demostra i es demostrarà el 2021, dels comptes públics.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, consellera. Em sap greu dir-li, Sr. Costa, que només li queden 42 segons. No sé si els vol utilitzar ara o... en té prou? D'acord.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, la despesa pública sostenible és no bona, boníssima. Passar l'arada davant el bou, no.

L'informe dels experts parla de pressió fiscal, però no d'esforç fiscal. Els conceptes són diferents i convé tenir-los en compte. Ho dic perquè la comparativa d'esforç fiscal a nivell europeu és diferent.

Ens parla de discurs populista i neoliberal. No sé si vostè dirà que Portugal té un discurs neoliberal i populista o Alemanya si té un discurs neoliberal o populista i populista o França, que és el que han fet, les abaixades generalitzades d'imposts per assolir, impulsar l'activitat econòmica en crisi.

I, finalment, i ja no tenc temps, en dades d'ocupació, si vostè ens pogués indicar quina és la dada d'ocupació si es lleven l'incrementa d'empleats públics i ERTO i cessament d'activitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'aturar, Sr. Costa, per favor.

EL SR. COSTA I COSTA:

... -sí, ja he acabat-, i cessaments d'activitat estaria molt bé que la poguéssim conèixer, no només aquest diputat que li parla sinó el conjunt de la ciutadania. Si a les Illes Balears, si pot agafar la dada d'ocupació a les Illes Balears llevant increment d'empleats públics...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Costa, per favor.

EL SR. COSTA I COSTA:

... cessament d'activitat i ERTO. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans que contesti la consellera, vull dir que m'he equivocat jo perquè el primer torn hauria de ser tots i jo he passat al segon torn sense... aquí la presidenta també s'equivoca, de tant en tant. No, la culpa és meua, Sr. Costa, no li dic res a vostè. Sra. Consellera, si vol contestar o vol contestar després?

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

La dada d'ocupació òbviament llevant empleats públics i ERTO, òbviament els empleats públics han crescut, però no tant com per ser tant significatius sobre la dada d'ocupació en aquesta comunitat autònoma. I no tenc la dada amb els ERTO. Sí li cercaré perquè tenc els apunts la reducció que hi ha hagut dels ERTO a la comunitat autònoma i això significa la crida que s'ha fet des de les diferents empreses a les persones que estaven en ERTO i que gràcies als ERTO no han perdut, com es feia amb els ERO, la vinculació amb la seva empresa amb bonificacions públiques. Això ha contribuït a millorar el sosteniment del teixit empresarial. Tot això amb doblers públics, que si no haguéssim tengut doblers públics i haguéssim fet rebaixades d'imposts, no haguéssim tengut la potència suficient per assumir una política d'aquestes característiques, que per a aquesta comunitat autònoma ha significat més de 1.000 milions d'euros que han vingut sense que siguin transferències sinó amb prestacions a les persones que estaven en situació d'ERTO.

I quant a la despesa pública, aquesta comunitat autònoma l'únic que ha fet aquests anys és posar-se a la mitjana de despesa pública, que crec que és al mínim que podem aspirar, per habitant, per poder donar uns serveis públics de qualitat a la ciutadania. I ara esperam, el 2022, continuar incrementant aquesta despesa pública per enfortir els serveis generals, per ser capaços de contribuir amb el sector privat, per ser capaços de fer la major absorció de fons europeus en aquesta comunitat autònoma i ser capaços que la inversió d'aquests fons europeus signifiquin un canvi i una diversificació del nostre model econòmic; que el nostre model econòmic sigui més sostenible, que el nostre model econòmic porti més possibilitats de feina als nostres conciutadans. I això és gràcies a tota la feina que es va fer des de 2015 perquè la situació ho ha permès, però s'ha fet sense incrementar l'endeutament públic pràcticament, perquè l'endeutament públic a l'anterior etapa va créixer 3.500 milions d'euros. Quan vostè me diu que tenim un endeutament de 9.000 milions d'euros li dic, ostres!, un terç ve de l'època de quan vostè era director general i pagam interessos per aquest endeutament.

I també vull posar de relleu que s'ha produït una rebaixa del cost dels interessos de 108 milions d'euros des de 2015 fins a 2021. Per tant, crec que la gestió pressupostària i la gestió financera que s'ha fet des de la comunitat autònoma dels serveis que presta a la ciutadania, tenint en compte els ingressos, és sostenible, perquè sempre treballam en un horitzó pluriennal des del punt de vista financer, també des del punt de vista social i també des del punt de vista del paper que ha de tenir el sector públic a l'economia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, consellera. Torno a demanar-los disculpes. És el torn ara de la portaveu del Grup Parlamentari Unidas Podemos. Té la paraula la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Perdoni, pensava que li tocava a VOX el torn. D'acord, idò. Vegem, coincideix amb la consellera en la qüestió del discurs simplista. A veure, per molt que s'abaixin els impostos sabem que no són suficients perquè cada individu de manera particular es pugui dotar d'aquells serveis públics que li són necessaris. Hem de pensar que costa una intervenció quirúrgica, que costa qualsevol tipus..., un dia a cures intensives, que costa tenir una Atenció Primària que funcioni, etc. Tanta sort que es varen fer aquestes inversions i aquestes despeses en el 2015 a 2019 perquè, sinó, la pandèmia hagués tengut uns efectes encara molt més devastadors dels que ha tengut, que ja han estat gravíssims, han estat gravíssims.

La gent no és beneïta i la gent ha entès que significa abaixar els impostos i no donar serveis, i la gent ho ha vist especialment en la pandèmia. I a la nostra terra, a les nostres illes, ha tengut un efecte molt important aquesta pandèmia perquè els sectors productius, són els que són, i estan classificats i funcionen i tenen els pes que tenen, i això és innegable. Voler traslladar el llenguatge i el discurs econòmic del funcionament d'una família, a l'administració pública, és irresponsable i ja no passa. L'Administració, és clar que s'ha d'endeutar, d'una manera responsable..., ho hem parlat moltes vegades, i aquests comptes responen a la responsabilitat.

No hi ha un malbaratament, no, hi ha més mestres, hi ha més professionals sanitaris, hi ha inversions en infraestructures necessàries. Això és el que estam veient i, clar, que en el context actual veim una inflació no vista mai, però és que sortiem d'una pandèmia, i Putin ha iniciat una guerra, amb uns efectes molt importants sobre el sector energètic, del qual depenen tots els sectors productius. És que això és així. I no podem dir ni veritats a mitges ni no tenir en compte les condicions i la situació actual. Llavors, tanta sort que s'ha fet aquesta inversió i s'han dotat els professionals, com dic, els serveis públics.

Jo, la veritat, pensava que avui veníem a parlar dels comptes i a avaluar aquests informes que hem comentat. Si volem fer discurs ideològic, em va beníssim, no tenc cap tipus de problema a fer-ho, però si parlam d'abaixada d'imposts, normalment la dreta està proposant unes abaixades d'imposts que van adreçades a beneficiar més els que més tenen, no els de baix. Llavors, aquesta és la política totalment contrària.

Jo anim la consellera i vull donar també la benvinguda a l'equip que avui l'acompanya, anim la consellera i tot l'equip a seguir fent aquest tipus de gestió, perquè els doblers s'han d'anar..., hem de reduir deute, evidentment, però els doblers, millor que als bancs, estan en els serveis públics, atenent la ciutadania, i això crec que és una línia bàsica i clara que defensam des d'Unides Podem i que -ja dic- des de la responsabilitat en la gestió del deute, els doblers han de donar

els serveis als ciutadans. Així de clar, els impostos s'han de gestionar de manera responsable.

I al Partit Popular i a altres partits, se'ls ha de donar la raó quan la tenen, però en aquest cas, de política econòmica, òbviament per la nostra banda, pensam que no tenen raó i estam a l'espera -des de fa molts de mesos- que facin propostes reals, constructives, positives per a les nostres illes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Martín. Té el torn de paraula la consellera, per tal de contestar.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Agrair a la Sra. Martín les seves paraules, jo crec que la gestió del pressupost i la gestió financera és el més ideològic que hi ha a un govern, absolutament i, de fet, el que més determina la vida present i la vida futura dels administrats. La gestió del deute és el més ideològic que hi ha, és cercar, es saber entendre quin és el moment històric i si l'endeutament té sentit per incrementar el benestar i l'activitat econòmica en manera superior que decrementarà el benestar i les possibilitats econòmiques, en els anys futurs, jo crec que en aquests dos anys, i en el 21, des del Govern de les Illes Balears hem trobat -i torn a dir-, perquè s'han donat unes circumstàncies positives en què la reacció que ha tingut Europa i l'Estat espanyol, davant la pandèmia sanitària, ha estat diferent de la que hi havia hagut fins ara, però hem pogut trobar aquest equilibri entre polítiques expansives, de donar suport a la ciutadania, de servir com a instrument per millorar les condicions en què es viu a la comunitat autònoma de les Illes Balears, i la generació del deute públic, i probablement quan s'acabi la legislatura s'haurà decremat, significativament, quant al producte interior brut.

Des de la Conselleria d'Hisenda, en cap moment no perdem de vista les generacions futures; l'endeutament no és només financer, hi ha un endeutament social importantíssim, que és el que genera dificultats de progrés a les generacions futures; hi ha un endeutament climàtic importantíssim, que és el que determina les possibilitats de vida de les generacions futures; i després hi ha l'endeutament financer, i jo crec que la feina que s'ha de fer, des d'un govern, des d'un punt de vista financer, és trobar l'equilibri entre aquests tres tipus d'endeutament.

I pens que sí, que és el més ideològic que pot fer un govern, perquè és el que té menys efecte a curt termini i, per tant, no rebràs ni el rendiment ni el càstig mentre estàs governant, però és el que té més efecte a mig termini en el benestar d'una societat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, consellera. Sra. Martín, ha utilitzat vostè tres minuts quaranta-cinc segons del seu temps. Passam, ara, el torn de paraula al portaveu del Grup Parlamentari Ciudadanos, Sr. Marc Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, presidenta. Bé, benvinguda, consellera. Gràcies per aquesta compareixença, també donam la benvinguda a tot l'equip de la conselleria. Ha manifestat, al principi, que demanava disculpes per haver presentat els números de 2019 i 2020, fora de termini, i s'ha esdevingut la curiositat en aquesta comissió que s'ha tingut abans l'anàlisi de la Sindicatura de Comptes de l'any 2019, que de la conselleria.

Ja en aquella intervenció de la Sindicatura de Comptes, ja vàrem veure que el 2019 havia tingut un increment en el deute i ja, en el seu moment, ja vàrem analitzar els motius i si era bo o dolent que l'any 2019 les Illes Balears incrementessin el seu deute; sobretot perquè el 2018 s'havia tingut superàvit. I segurament, si el 2019 el pressupost hagués estat més ajustat, també es podria haver assolit aquest superàvit. El 2020, evidentment, tots som conscients que era pràcticament..., el nivell d'incertesa ha estat tan gran que era impossible quadrar cap pressupost. Aquí, el 2020, hem d'anar a analitzar l'acció del Govern, al percentatge d'execució que segons ha manifestat vostè, ha estat molt alt a l'any 2020, i poca cosa més podem fer; a més, cal comprovar que, bé, que el nivell d'endeutament és, com ha manifestat -si no ho he apuntat malament- de 9.120 milions d'euros al final de 2020.

Sí que m'agradaria fer-li diverses consultes. La primera és relativa als fons europeus. És ver que encara no estan tancades les partides, però més o manco saber quines previsions d'ingressos hi ha a la comunitat autònoma de cara al 21, per diners que venguin de fons europeus, s'han donat moltes xifres en els darrers mesos, però bé, si tenen una xifra ja més ajustada.

S'ha comentat també el tema de l'augment d'interessos, ho ha comentat el portaveu del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Costa. Clar, vostè, en el seu discurs, ha manifestat una cosa que ja s'ha dit abans, que durant l'any 2020 s'havia reduït la despesa destinada a interessos amb els refinançaments, és que s'havien estalviat -el Govern de les Illes Balears- 108 milions d'euros, crec que ha dit, amb el refinançament del deute. És ver que és una bona notícia, però també és ver, que és per mor que el refinançament estava a interès zero i, clar, si ens trobem que hi ha un augment dels tipus d'interès, aquest refinançament que es faci a partir que s'incrementin els tipus d'interès, segurament es menjarà el benefici d'aquests 108 milions d'euros d'una manera molt ràpida. M'agradaria saber si tenen alguna previsió en aquest sentit.

Ha comentat que durant 2020 i 2021 s'havia aixecat la clàusula de salvaguarda, i aquest aixecament de la clàusula de salvaguarda, ha permès utilitzar els romanents de tresoreria de les administracions públiques. No sé si tenen dades de què ha significat això a les Illes Balears, perquè tots coneixiem que tant consells com ajuntaments i alguna partida del Govern estava bloquejada i que s'ha desbloquejat per aquest aixecament de la famosa Llei Montoro, que va permetre utilitzar aquests romanents en determinades situacions.

Hi ha hagut una cosa que m'ha sorprès en la seva intervenció i és que en el 2020 ha dit que els ingressos previstos baixaven, ja que no s'havia ingressat els impostos de l'ITS, que s'havia ajornat el 2021, però que, encara i així, els

comptes més o manco han quadrat, gràcies a la injecció de doblers que ha vingut per part d'ajudes. Clar, jo sentint això i tot d'una pensant que una de les grans reivindicacions que el nostre grup parlamentari feia durant el 2020 era que s'anul·lés l'impost de turisme sostenible, veient que s'ha pogut salvar l'any sense ingressar aquest impost, que s'ha ajornat i que no ha afectat d'una manera molt significativa els comptes de les Illes Balears, jo crec que hagués estat una bona iniciativa per ajudar el sector turístic el que havíem demanat diversos grups parlamentaris en el seu moment, que era bé, suspendre temporalment el cobrament d'aquest impost. Voldria saber també la seva opinió al respecte, perquè, a més a més, ja veurem què passarà enguany, no ens hem d'enganyar, és una temporada amb molta incertesa i si els empresaris, les empreses i els autònoms de les Illes Balears han de pagar l'impost turístic sostenible de l'anterior temporada i d'aquesta, poden trobar-se amb determinats problemes.

Ha parlat també de... -i amb això estam totalment d'acord-la responsabilitat intergeneracional. Vostè ho ha citat, mirant cap a les persones majors i evidentment, hem de proveir de serveis a totes les persones majors de les nostres illes perquè tinguin un envelliment actiu i tinguin cobertes les seves necessitats, però també hem de veure la responsabilitat intergeneracional amb els joves, i aquí sí que segurament, fins i tot fiscalment, es podrien fer moltes més polítiques de les que s'estan fent. Tots som conscients que és molt més difícil emprendre, crear un negoci, crear riquesa per a un jove avui, que fa 15, 20 o més anys. Les traves, tant burocràtiques com econòmiques, en molts casos aturen els nostres joves a emprendre. I, en ares de la responsabilitat intergeneracional, hem de buscar fórmules per perquè no sigui així, perquè els emprenedors tinguin via lliure per generar riquesa i per generar llocs de feina a les nostres illes.

I, finalment, m'agradaria finalitzar la intervenció amb una pregunta. que va bé quan l'he sentit dir que la crisi de 2008 va ser deguda al deute privat. Puc estar d'acord amb vostè, d'una manera no completa, però sí en part. El que sí que m'agradaria saber és si tenen dades a la conselleria del deute privat a dia d'avui. Les nostres empreses s'han hagut d'endeutar per la crisi derivada de la pandèmia, amb crèdits -diguéssim-, en molts casos ICO o sigui que estan controlats per l'administració i en altres com han pogut en determinades situacions. I és per saber en quina situació es troba, perquè el deute del privat, perquè en els últims anys havia baixat moltíssim, degut a les millores de la situació econòmica.

Bé, gràcies consellera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Passem al torn de paraula a la consellera per tal de respondre aquestes primeres preguntes.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Em permet que li robi mig minut, per contestar -perquè no trobava la fitxa- al Sr. Costa, quant a l'afiliació de les 442.000, 443.000 persones afiliades el 2022. 5.000 són ERTO, amb la qual cosa jo crec que el percentatge no és significatiu com per

deixar de dir que creixem en ocupació el doble que a la resta d'Espanya. I el creixement de l'ocupació en el sector públic, entre febrer de 2021 i febrer del 2022, no li puc dir, perquè no tenc la xifra en aquests moments disponible, però el major increment d'ocupació del sector públic, s'ha produït el 2020, que són aquests 1.600 sanitaris i els pràcticament 1.000 professors. Per tant, jo entenc que no desvirtua la xifra de persones afiliades, que és la xifra més alta només de febrer d'aquesta comunitat autònoma. I crec que això té a veure també amb les polítiques que s'han fet de sosteniment de les famílies i també de sosteniment del teixit productiu.

Quant el risc dels interessos, parlava del conte de la cigala i la formiga, que trob que és espantós, perquè és una manera de culpar les persones pobres, per dir-los que no han fet la feina suficient per aguantar l'hivern. I això és una falla que va emprar el Sr. Bauzá per a les retallades, per justificar les retallades que feia de professorat. Per tant, empraré un moment el símil de la cigala i la formiga, per dir-li que hem fet una feina de formigueta, el 93% de la cartera d'endeutament d'aquesta comunitat autònoma és de tipus fix i hem anat fent aquesta feina durant aquests anys de bonança econòmica. Hem jugat molt bé -i vull donar l'enhorabona als serveis de tresoreria d'aquesta comunitat autònoma i a la direcció general- les nostres cartes. Ara tenim una situació greu, però podem estar tranquils quant a l'increment de la despesa.

Quant al fons del mecanisme de recuperació i resiliència, s'han ingressat fons europeus, mecanisme de recuperació i resiliència, perquè hi ha FEDER i REACT. S'han ingressat mecanisme de recuperació i resiliència, 224 milions, que no formen part del resultat pressupostari, perquè hi ha mecanismes per neutralitzar el mecanisme de recuperació i resiliència. El Fons Social Europeu i el FEDER sí que formen part del resultat pressupostari del 21, que no és la raó avui d'aquesta compareixença, que són 37,5 milions i 71 milions. I el REACT són 7,4 milions d'ingressos en aquesta comunitat autònoma, tant el REACT com el MRR, no, el REACT no té efecte neutre, el MRR té efecte neutre sobre el resultat...

(Remor de veus)

... REACT i mecanisme de recuperació tenen efecte neutre i la resta de fons europeus pressupostats..., pressupostats en funció del que tens previst ingressar i no es neutralitza quant a la despesa, la qual cosa té efectes sobre el resultat

Quant a l'impost d'estades turístiques, aquí entrariem en el debat de la necessitat de la demanda a l'impost d'estades turístiques. No és que s'estigui recaptant a l'empresari sinó que s'està recaptant al visitant en funció de la taxa que està establerta o de la quantitat que està establerta per nit i tipus de allotjament, però sí que és cert que el 2020 es preveia en 128 milions d'euros, es varen recaptar 36 milions d'euros, la diferència entre una cosa i una altra són 91 milions d'euros i els fons extraordinaris que hem rebut a aquesta comunitat autònoma i que ens han permès l'equilibri pressupostari o 20 milions de superàvit, són 437 milions d'euros. Per tant, crec que proporcionalment no té massa sentit dir que s'hauria d'haver llevat l'impost, el que sí que es va fer va ser aportar liquiditat als empresaris o als que tenen serveis allotjament i poder-lo pagar el 2022.

Què més? Quan parlava de la solidaritat intergeneracional de persones grans pensava sobretot en dependència, perquè una de les grans tendències que té aquesta comunitat autònoma, de les grans tendències de despesa, que s'han d'atendre correctament i que generarà li podem dir inversió pública, però serà despesa pública, jo no li puc dir què és la despesa pública, i que generarà cada vegada més despesa pública i genera cada vegada més despesa pública, és la dependència. I si volem que sigui sostenible l'atenció a les nostres persones grans, a causa de l'increment de l'esperança de vida, haurem de tenir un servei públic capaç d'atendre'ns a nosaltres també quan siguem persones grans. Crec que és una de les coses que no..., igual que no podem perdre de vista la transició energètica i no podem perdre de vista la transició digital, no hem de perdre de vista l'envelliment poblacional a una comunitat autònoma com la nostra que creix el doble de la resta de comunitats autònomes i on tothom té moltes ganes de viure.

Quant a la responsabilitat intergeneracional amb els joves, crec que els fons europeus són una gran oportunitat per a aquesta responsabilitat intergeneracional amb els joves, que és deixar-los un model econòmic més sostenible que el que ens hem trobat els que ara ocupam càrrecs de responsabilitat i un model econòmic que els generi més oportunitats de feina i també un lloc on viure, no?, perquè si no canviem la manera de funcionar i la contaminació de l'atmosfera i prenem mesures d'adaptació al canvi climàtic, no podrem continuar vivint al sud d'Europa.

No sé si m'he deixat alguna qüestió, m'he deixat alguna qüestió? Perdó. Ah!, romanent de tresoreria. Jo sé el romanent de tresoreria dels consells i els ajuntaments perquè..., però ara no tenc la xifra del que han incorporat cadascuna d'aquestes institucions al seu pressupost de 2020 o de 2021 per generar despesa. Sé que als diferents pactes de reactivació s'ha acordat activació de romanents de tresoreria, però sí sé que el consum dels romanents de tresoreria dels consells insulars s'ha vist saldat per l'increment de finançament de la comunitat autònoma -Antoni riu perquè sap com funciona el sistema de finançament de la comunitat autònoma-, s'ha vist reposat a vegades amb escriu amb els consells insulars. Per tant, no han experimentat una variació de moment significativa al seu romanent de tresoreria. La comunitat autònoma, com bé sap, qualsevol superàvit l'ha de destinar a amortització de deute públic, per la qual cosa no té romanents.

Quant a l'endeutament del sector privat sí que tenim la dada de morositat, sorprenent perquè, tenim molt una relació molt estreta amb la Societat de Garantia Recíproca, la morositat no ha pujat; de fet, està a nivells extraordinàriament baixos. Jo crec que dona un senyal que les mesures d'ajornament del pagament dels ICO i del pagament dels ISBA ha tengut un efecte sobre la solvència de les empreses. Crec que són importants els 855 milions d'euros que s'han repartit entre les empreses d'aquesta comunitat autònoma per reduir l'endeutament i per no provocar un endeutament com a conseqüència de la pandèmia sanitària, i també les ajudes que s'han fet des de la societat, s'han donat ajudes a més de 10.000 empreses en el cas dels 855 milions d'euros i ajudes d'ISBA, entre el 20 i el 21, a més de 3.000 empreses.

Li puc dir la feina que fem nosaltres per mantenir el balanç de les empreses públiques en condicions de solvència i els senyals que tenim del mercat, de la capacitat de devolució i d'atendre en temps i forma els seus pagaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Pérez-Ribas, ha utilitzat nou minuts trenta-un segons del seu temps. Passam el torn de paraula a la portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, presidenta. Crec que moltes qüestions ja s'han aclarit per les intervencions que han fet companys anteriors i les intervencions de la consellera. Bé, des de MÉS per Mallorca li hem de dir que nosaltres sí que valoram molt positivament tota la política pública feta des de 2015 per fer front a totes les retallades que veníem patint i que això ens ha permès, precisament, afrontar la crisi de 2020 amb unes condicions que haguessin estat..., creim, molt terribles si les haguéssim hagut d'afrontar amb les condicions que estaven els serveis públics el 2015 en aquesta comunitat autònoma. Per tant, crec que parlariem de coses més greus de les que parlem en aquest moment.

Per tant, nosaltres, en aquest sentit, creim positiu, precisament el contrari del relat que fa el Partit Popular, que creim que sí que aquesta inversió en despesa o el que li vulguem dir, perquè jo també crec que el concepte d'inversió no és el que toca, despesa pública crec que és el que toca dir, i no hem d'estar empegueïts, l'hem de defensar amb tota la valentia, perquè els serveis públics no són només inversió, és despesa, és (...).

Ara bé, també és veritat que des de MÉS per Mallorca, i jo ara dins tot aquest debat que hem suscitat una mica, no?, perquè és una mica de debat i fins i tot avui de matí el debat que s'ha suscitat en aquesta... és ver que quan començàvem a remuntar, vull dir, després de la crisi de 2008, després de deu anys a qualque moment pareixia que ja s'havia superat, entre cometes, després de deu anys, perquè no va costar... jo sí que consider, i no estic d'acord amb el Sr. Costa, que es va sortir igual de la crisi de 2008 com la que s'ha sortit ara, crec que els treballadors i les empreses no n'han sortit de la mateixa manera, almanco pel que jo he viscut al meu voltant. Els treballadors i les treballadores han tengut un matalàs que els ha permès confiar que dinarien i soparien cada dia i dormirien a casa seva; cosa que el 2008 això no va passar. I això li he de dir, Sr. Costa. Això, sigui el que sigui, crec que el matalàs no ha estat el mateix. Pens que això és així. Això també ha estat gràcies a l'esforç de totes les administracions, vull dir, no d'una tota sola.

Ara bé, crec que tampoc amb aquesta nova crisi que se'ns ha... ara que pensàvem, tendrem una temporada, no? el 2022, bé, que ens donarà una mica de tranquil·litat, tenim la crisi de la guerra del Sr. Putin, jo no vull dir la crisi de Rússia perquè crec que hi ha molts dels russos que no volen aquesta guerra, pens, segueix pensat que és una qüestió, vull dir, a vegades com un poc personal d'aquest senyor, però malauradament crec

que el que ha fet aquesta crisi és accelerar una crisi que ja tots almanco, ja ens avisaven els científics; la crisi de recursos. I la crisi de recursos s'ha accelerat, s'ha accelerat tal vegada deu anys, s'ha accelerat tal vegada cinc anys, s'ha accelerat tal vegada quinze anys, però aquesta crisi de recursos ja era aquí. A part la crisi climàtica sí que ja estàvem acostumats a sentir-la a dir o la crisi ecològica. És una triple crisi que la tenim aquí. Vull dir, aquests efectes d'inflació, aquests efectes de falta de matèries primeres no són conjunturals, seran estructurals.

Per tant, ens hem de començar a mentalitzar que no tornarem a la mateixa situació que estàvem abans. Crec que això ho hem d'assumir. Ho hem d'assumir dins el nostre model econòmic, ho hem d'assumir dins les nostres polítiques públiques i hem de pensar com afrontarem aquesta situació. Crec que pensar que tothom podrà, podrem, disposar dels mateixos recursos com teníem abans crec que és una equivocació i crec que és un error estratègic enorme. I quan dic "crisi dels recursos" em refereixo que hi ha dues parts importants: l'energètica, però de matèries primeres, que avui tu ara vas a..., quan hi ha gent, jo tenc coneguts que esperen un cotxe i no l'esperen des que el Sr. Putin ha decidit envair Ucraïna, és que fa un any que esperen un cotxe, per què? Perquè no hi ha matèries primeres a segons quines fàbriques per poder fabricar un model de cotxe, o no hi ha matèries primeres per fabricar un model de bicicleta, hi ha gent que espera una bicicleta, un model ics, des de fa més d'un any, i això era abans d'aquesta guerra.

Per tant, no, jo ho dic perquè crec que hem de començar a mentalitzar-nos que hem d'afrontar aquestes situacions, i el nostre, diguem, petit territori és molt vulnerable, la COVID ens ho ha mostrat que és molt vulnerable, perquè ens ha mostrat que la nostra economia és molt vulnerable.

Crec que la solució mantra que defensa el PP, que és abaixar els impostos de forma generalitzada, tant si van bé..., perquè jo és que he cercat, quan vostè va venir a la sessió del 2018, que va venir, i que era de creixement sostingut, i el Sr. Costa ja deia el mateix: baixin els impostos perquè ara hi ha creixement econòmic; i ara ens diu, quan hi ha crisi ens diu el mateix, la solució sempre és la mateixa, no varia. Jo dubt que això sigui tècnicament possible que sempre sigui la mateixa solució, a no ser que la solució sempre sigui que els doblers estan dins la butxaca d'algú i no estan dins la butxaca de tothom, i jo crec que amb això no podem coincidir, evidentment.

Per tant, nosaltres aquest mantra no el podem compartir, nosaltres creiem..., també és vera que, a part d'això que crec que hem d'afrontar, després tampoc no s'ha posat damunt la taula el sistema de finançament, i això crec que cada vegada serà més urgent. El tema del règim fiscal, que també crec que serà de cada vegada més urgent, per què? Per fer front a totes aquestes situacions que afrontam aquí.

I jo crec que..., no ho sé, li he de dir que crec que tant el seu paper com el de la Conselleria de Salut en aquests moments de crisi són els més difícils dins un govern, ho he de dir, perquè, és clar, sobretot amb la crisi sanitària com la que hem passat en aquests dos anys, crec que és una situació molt difícil per a una Conselleria de Salut, crec que no ha de ser gens fàcil

afrontar-ho, i, evidentment, en situacions de crisi econòmica la Conselleria d'Hisenda sempre es troba contínuament exposada a aquestes situacions. Per tant, des de MÉS per Mallorca, tot el nostre reconeixement, sempre amb encerts i errors, però sempre el nostre reconeixement.

Dit tot això, nosaltres... quina pregunta?, bé, nosaltres, crec que hi ha moltes coses que li he dit que crec que ja s'han respost, un poc si les regles fiscals creu que també es mantindran, si són convenients o no, jo crec que això... be, sembla, no ho sé, jo és el que he sentit dir, no?, que potser que es mantinguin.

Després, una mica això, no?, si aquesta mala experiència que ens ha dut la COVID, també... entre aquesta experiència del 2020, i esperem que també un poc aquesta relació o aquest *input* que hi ha hagut entre fons que han vingut de l'exterior i encara aquests fons que queden per arribar, aquesta experiència ens permetrà també afrontar aquesta crisi que... jo, ja dic, no crec que sigui conjuntural, creiem i estic convençuda que és més estructural que conjuntural, crec que ho diuen la majoria de científics i, per tant, crec que...

I amb això, vostè jo crec que ha dit una cosa molt important que és la transformació del nostre model econòmic, que, des de MÉS per Mallorca, evidentment, nosaltres sempre ho hem defensat i, per tant, crec que hem de fer un esforç pressupostari, econòmic, en qualsevol... i, per tant, sí que és vera que pensam que el fons europeus, com vostè, també pensam que són una oportunitat, però també són una oportunitat i un repte en el sentit d'avaluar si realment els aconseguim, els aconseguim dur, els aconseguim utilitzar, els aconseguim, diguem, encaminar cap a aquesta vertadera transformació i, per tant, si vostès un poc..., si..., jo sé que dins el pla estratègic de... es parla d'indicadors i de seguiment, i nosaltres creiem que també tal vegada s'ha de plantejar, i això és una cosa de futur, que pressupostàriament també hi hagi indicadors de transformació econòmica, supòs que també basats en aquest pla estratègic.

Però, bé, no tenim moltes preguntes, perquè jo crec que moltes qüestions ja s'han aclarides abans i ja no vull allargar-me en les meves reflexions, perquè crec que tothom està ja cansat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar, ha utilitzat 8 minuts i 50 segons del seu torn. Ara passam la paraula a la consellera per tal de contestar.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Molt ràpidament, per agrair a la Sra. Campomar les seves paraules. Jo, probablement, des d'un punt de vista personal coincideix amb molts dels plantejaments que fa, jo crec, i ara ho diré des d'un punt de vista estrictament personal i no des de l'administració pública, amb un missatge que políticament és molt poc atractiu, però crec que haurem d'aprendre a viure consumint menys, en general, i hi haurà d'haver polítics valents

per fer uns canvis, per impulsar canvis en els hàbits de consum i aprendre a viure d'una manera més respectuosa amb el nostre planeta.

Jo crec que els fons europeus, realment quan parlam..., quan vostè ha dit la qüestió tant de la crisi COVID com de la crisi d'Ucraïna que ha posat a prova la nostra resiliència o la nostra capacitat que tenim de recuperació, i crec que és un moment important per poder aconseguir un millor equilibri entre els diferents sectors -el Sr. Sagreras és molt defensor del sector primari- i haurem de fer una aposta important, crec jo, per a l'autoabastiment de determinats productes en aquesta comunitat autònoma, de la mateixa manera que haurem de fer una inversió important en totes les noves tecnologies i totes les oportunitats que ens ofereix el canvi tecnològic.

I realment esper que haguem fet bé la feina, i tornaré insistir en aquesta idea, els anys anteriors, per tenir l'administració pública prou preparada per ser capaç de contribuir amb el sector privat a fer palanca per un canvi veritable al nostre sistema econòmic.

Quant a la davallada d'imposts, realment crec que és un discurs irresponsable per part de la dreta, absolutament, i realment no pens que la dreta o els membres de la dreta que fan aquest discurs ho facin des d'una anàlisi profunda, més que un eslògan polític. Un alumne costa més de 5.000 euros, es finança amb més de 5.000 euros públics anuals, un alumne no universitari; un llit d'UCI costa 3.000 euros diaris; un llit COVID, 1.400 euros diaris; un llit normal, 1.000 euros diaris; un infart, 26.000 euros; i jo crec que per això és important ser capaç de fer un discurs que expliqui als ciutadans a què destinam els fons públics.

Vostè ha parlat de finançament del qual en parlaré després, però jo crec que és important progressar en la gestió dels recursos públics des d'un punt de vista de basar la decisió en dades i els discursos en dades contrastades, això significa la tecnificació probablement de... o la... -no sé quina paraula hauria d'emprar- la "ciencificació" de les decisions per prendre decisions basades en dades, i ser capaç d'avaluar cada una de les nostres polítiques.

Des de la Conselleria d'Hisenda fem progressos en l'avaluació de polítiques públiques, hi ha dos informes de l'AIReF en marxa, en matèria de sanitat i en matèria d'educació, que jo crec que és la tendència de totes les administracions públiques, ser capaç d'explicar a què destinam els recursos públics i a què destinam aquest finançament als ciutadans.

Quan al sistema de finançament, hem dit clarament quin és el posicionament de la comunitat autònoma quan hem presentat les al·legacions, ja no de la comunitat autònoma com a govern, sinó de la comunitat autònoma com a societat, quan hem presentat les al·legacions a la població ajustada, perquè part de la població ajustada ha presentat al·legacions sobre el sistema de finançament i ho hem debatut extensament en el Parlament, per la qual cosa no hi entraré més que per dir que crec que seria important una major autonomia en la gestió dels ingressos i major responsabilitat en la capacitat tècnica d'anàlisi de la inversió pública o de la despesa pública que es fa amb aquests ingressos.

També vull expressar l'agraïment a tot l'equip de la conselleria per aquests anys. El Partit Popular, quan vàrem arribar, ens va dir que ens venia un tsunami, ells deien un tsunami de despesa, però crec que ningú no s'esperava els tsunamis que hem experimentat, que jo crec que ha posat a prova la generositat, en temps i en qualitat de vida, de tots els que tenim responsabilitats públiques.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Idoia Ribas, per un temps màxim de quinze minuts.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Muchas gracias, buenas tardes a la consejera y a todo el equipo que la acompaña. Bueno, usted ha hablado de que estamos con unos presupuestos expansivos desde hace ya varios años, ¿verdad? El problema que yo veo con estos presupuestos expansivos es que crecen el mismo ritmo que también crece el porcentaje de ciudadanos que se encuentran en riesgo de exclusión social. No sé si es usted consciente del empobrecimiento generalizado de la población de Baleares y, en concreto, ese aumento descomunal de personas en riesgo de exclusión social.

Lo digo porque, desde mi grupo ya advertimos en su momento que mantener presupuestos expansivos en épocas de recesión económica es una mala gestión. Yo sé que usted entiende que cuanto peor lo está pasando la gente, más tiene que gastar el Gobierno de Baleares para poder atender a esa gente, o sea, si estamos de acuerdo en que hay servicios que son esenciales, que son básicos y que en eso por supuesto que tenemos que gastar lo que sea necesario. En una época de pandemia habrá que aumentar el presupuesto en salud, por supuesto; en una época en la que hay una crisis económica, provocada por lo que sea, porque hay multitud de causas que pueden provocar una crisis económica, no solamente en el sector privado, también hay países que ellos mismos, sus gobiernos, provocan empobrecer a la población, ¿verdad? Bueno, pues bien, tenemos que gastar más dinero en atención social.

Pero, cuando estamos en una época de recesión económica o de desaceleración, porque después de la desaceleración suele venir la recesión, desgraciadamente, pues lo que hacemos al aumentar esos presupuestos es hacerlo a costa del sector privado, que es el generador de riqueza, o bien a costa del sector privado o bien a costa de aumentar la deuda, hipotecando el futuro de las políticas públicas de Baleares.

Nosotros propusimos un esfuerzo presupuestario, elaborar un presupuesto de base cero, donde se suprimiese el gasto... -es que, con la mascarilla, es verdad que es muy complicado hablar, tanto rato-, donde se suprimiese el gasto superfluo, para poder destinar los recursos a lo importante, que es,

precisamente, ese gasto social, ese gasto sanitario, ese gasto en educación, pudiendo bajar impuestos para aliviar a las familias y fomentar el consumo, porque no olvidemos que el dinero que tiene el sector privado o se va a impuestos o se va a consumo o a ahorro, o sea, o a inversión, pero, quiero decir, al final, el dinero es el que es, nosotros no podemos fabricar dinero, no cae del cielo, o sea, en eso estamos todos de acuerdo, yo creo, ¿no? Porque es que hay gente que, a lo mejor, no lo tiene claro, pero el dinero es el que es, no podemos, no tenemos una maquinita de fabricar euros, entonces, si está en un sitio es porque no está en otro.

Por tanto, las transferencias extraordinarias de las que usted habla, eso no es un dinero que caiga del cielo, es a costa de los Presupuestos Generales del Estado, que no ha parado de endeudarse. Ustedes hablan de lo que gastan, como, incluso de una forma triunfalista, consideran que es buenísimo estar gastando cada vez más, pero no hablan de dónde lo están sacando, de quién paga eso y a qué precio.

Les ha tocado la COVID, es cierto, les ha tocado ahora la invasión de Ucrania, bueno, es que siempre -siempre- hay circunstancias que solventar cuando se está gobernando, precisamente en eso consiste gobernar y esa es la función del Gobierno, no importa que nos pongamos a hablar ahora, no sé, del contrato social de Rousseau, ¿no?, de qué es lo que justifica que estemos todos en sociedad y que hayamos perdido parte de nuestra libertad individual y se la hayamos cedido a una estructura gubernamental, pues, precisamente, es eso: cedemos parte de nuestros derechos a cambio de obtener otros derechos y esos derechos ustedes deben gestionarlos y preservarlos.

Por tanto, considero que ese gasto público, improductivo y a costa de los bolsillos de los propios ciudadanos y de las empresas, al final constituye un círculo vicioso.

Usted habla de los fallos del sector privado, cuando provocaron crisis económicas como la que ocurrió en el 2008, pero obvia hablar de que otras veces son los gobiernos los que, precisamente, provocan que las poblaciones entren en ese círculo vicioso de la pobreza y esos son precisamente los países que aplican políticas económicas de izquierda.

Mire, en 2019, el presupuesto, 5.400 millones de euros, ya supuso un aumento del 8,96% con respecto al año anterior; en 2020, 5.800 millones de euros, volvimos a aumentar un 8% más, y luego vino la COVID; y en 2022 aumentamos un 18% más, los del 2020. Pero es que en 2020 habrá un 22% más de personas en riesgo de exclusión social que en 2019.

Entonces, ¿qué estamos consiguiendo aumentando estos presupuestos? ¿Estamos consiguiendo que la población no se empobrezca, que la población pase a tener una mejor calidad de vida?

Un buen gestor tiene que atender las necesidades de los ciudadanos, pero sin empobrecerlos, porque si usted da más servicios a costa de empobrecer a la población, entonces no sirve. ¿Cómo se puede hacer eso? Pues, eliminando gasto superfluo, eliminando gasto estructural. El gasto estructural supone un aumento del gasto público, un incremento de la burocracia, e incrementa, por tanto, la ineficiencia de los

servicios; cuanto más estructura y más compartimentado más ineficiente es el sistema. Y no importa que yo le hable a usted de economía de escala, que eso es algo básico que todo el mundo conoce.

Entonces, mi pregunta es: ¿piensan seguir subvencionando indefinidamente a la gente -a la gente que lo necesite-, y que cada vez sean más esas personas para seguir ahondando en ese círculo vicioso de la pobreza, típico de los gobiernos social-comunistas? O ¿van a aplicar en algún momento una política presupuestaria que permita una mayor eficiencia en los recursos para eliminar gasto superfluo, para bajar impuestos y que la economía pueda dinamizarse, permitiendo un incremento del ahorro, un incremento del consumo?

Porque ustedes siempre van al discurso fácil, yo sé que es muy fácil decir: no, es que, claro, una operación cuesta tanto, una plaza en un colegio público ¿cuánto cuesta por niño? Evidentemente que cuesta mucho dinero, pero es que, al final, ustedes lo están pagando a costa del empobrecimiento de la población. Y me remito a los hechos, yo no me lo estoy inventando, esto es el Informe del estado de la pobreza, que emite una asociación que, precisamente, no es sospechosa de ser de mi formación política, ni mucho menos, ellos dicen lo que hay, cuánta gente está en riesgo de exclusión social cada año, y vemos que no para de aumentar estrepitosamente.

Por tanto, a mí me preocupa realmente esta deriva que están tomando ustedes, más que nada porque no veo la solución, no veo el final, ustedes dicen: bueno, estamos en una crisis a nivel mundial. Bueno, vamos a ver, es que crisis siempre habrá, problemas siempre habrá y no podemos estar permanentemente echándole la culpa a lo que pasa, como si fuera ajeno al deber de un gobierno de gestionar en cada momento los recursos en función de cuales son las circunstancias.

Ese es mi planteamiento, y me gustaría saber ¿cómo piensan ustedes frenar esta escalada de la pobreza que está padeciendo la población de Baleares?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Respon la consellera d'Hisenda.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

(...) o sigui, la resposta és sí, no?, si pensàvem ser més eficients, si pensàvem millorar la vida de la població, és el que duim fent des del 2015, és a dir, des del 2015 som més eficients, des del 2015 gestionam millor els recursos públics, i des del 2015 estam millorant la vida de la població.

M'agradaria saber de quin informe d'exclusió social parla, perquè no és ni l'indicador AROPE ni l'Índex de Gini, que són els dos indicadors que -Xisco em corregirà- que empram per avaluar tant les diferències de renda com el risc de pobresa extrema, i que monitoritzam amb referència a altres comunitats autònomes.

Fa una exposició prou estereotipada i molt ideològica, no? No és vera, és una mentida que la despesa pública disminueixi la productivitat del sector privat, jo crec que tothom està d'acord que la despesa pública té sinergies importantíssimes amb el sector privat per millorar l'activitat econòmica d'una societat i per millorar la capacitat de la població d'estar en disposició d'aportar al desenvolupament econòmic, des del punt de vista de la salut i des del punt de vista de l'educació.

Nosaltres pensam que si..., òbviament, vostè ha dit: *el dinero es el que es*; bé, el que està clar és que el que varia, l'estoc a qualque moment de benestar, el que varia és com està distribuït aquest benestar i quin és el posicionament ideològic de cada partit polític o de cada membre de la societat, de quina ha de ser aquesta distribució del benestar. Nosaltres duim set anys fent feina perquè estam convençuts que com més equitativa -que no significa igual- sigui aquesta distribució del benestar, la productivitat i la qualitat de vida del conjunt de la població és més important.

El consum públic forma part del producte interior brut i forma part de l'activitat econòmica.

I la despesa estructural ho és tot. Nosaltres tenim, dels 4,6 milions de despesa en el 2020, 3,3 milions de despesa estructural per donar serveis bàsics a la població, per donar salut, per donar educació i per donar serveis socials. I si tenguéssim més recursos, tendríem una despesa estructural més potent en àrees d'aquesta comunitat autònoma que hem pogut enfortir en el pressupost del 2022 als fons públics, però que són fonamentals perquè el sector públic pugui ser palanca, amb una transformació del nostre model econòmic, en col·laboració amb el sector privat, en un model econòmic més sostenible, més resilient i més digital, que és el que se'ns demana des de totes les instàncies.

O sigui que si la pregunta de què és el que pensam fer per ser més eficients i per tenir més influència -entenc, no?-, llevat de les dades d'exclusió social, que no coincideixen amb les dades que nosaltres empram per millorar la qualitat de vida de la població, li diré que duim set anys, que és una feina que es fa cada dia i que és una feina que es pot destruir molt ràpidament si es governa amb estereotips.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Seria el torn del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears i del Grup Parlamentari Mixt, però no tenen cap representant en aquesta comissió, en aquests moments. Per tant, pertoca el torn al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Maria Antònia Truyols, per un temps màxim de quinze minuts.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, volia agrair la compareixença de la consellera d'Hisenda en aquesta comissió i també l'assistència del seu equip.

Bé, en primer lloc, jo volia fer palès que tan important és l'aprovació d'un pressupost com també la seva liquidació, per tant, hem d'agrair a la consellera que hagi vengut avui a

explicar quina ha estat la realitat dels ingressos i de les despeses i de totes les partides pressupostàries.

S'ha destacat fonamentalment el reforç del sector públic, i crec que és això amb el que ens hauríem de quedar, és vera que la consellera ens ha fet un repàs per l'evolució dels comptes generals de l'any 2019 i de l'any 2020. És important que Balears hagi tancat l'any 2019 amb un nivell de dèficit inferior a la mitjana de les comunitats. També és important que s'hagi tancat aquest exercici amb una reducció del nivell de deute públic i que s'hagi complert la regla de despesa amb aquell objectiu fixat del 2,7%. Però jo crec que l'important és precisament fer palès que el Govern ha apostat per la major inversió en polítiques públiques i que, si ens fixam en la variable de despesa social, hem marcat màxims històrics tant dins l'exercici 2019 com a l'exercici 2020.

Per tant, jo em quedaria amb aquesta idea, sobretot, que, tot i que s'han acomplert una sèrie de paràmetres, és veritat que per a l'any 2020 la regla de despesa s'havia suspès o les regles fiscals s'havien suspeses, però jo em quedaria amb aquesta idea de la importància de reforçar el sector públic, i crec que ens ho ha demostrat haver viscut aquesta pandèmia que ningú no esperava i que hem hagut de patir, però que n'hem sortit i n'hem sortit reforçats, i això és l'important.

Pel que fa a qüestions d'ingressos tributaris, també, estic totalment d'acord amb el que ha apuntat la Sra. Campomar, jo m'he dedicat a revisar el *Diari de Sessions* de l'any 2018, i el Partit Popular feia referència que quan es produeix un increment d'ingressos es poden fer tres coses: sanejar els comptes públics, abaixar els impostos i incrementar la despesa. Crec que, precisament, la consellera ha explicat perfectament com han evolucionats aquests comptes públics, també quina ha estat l'evolució dels ingressos tributaris, i, com no, també de la despesa.

I, bé, en relació amb aquest mantra que marca el PP, d'abaixada d'imposts i, sobretot, tenint en compte que, davant del sanejament dels comptes públics i l'increment de la despesa, perquè ja hi ha fet referència, i crec que també hi ha hagut una obsessió per part de la dreta en relació amb els nombres, davant les persones, però, com deia, amb aquesta obsessió del Partit Popular d'abaixar els impostos, m'hagués agradat que a l'època de crisi econòmica financera mundial, durant la legislatura 2007-2011, haguessin pogut tastar aquestes polítiques d'abaixada d'imposts per part del Partit Popular i veure quins havien estat els resultats sobre del creixement econòmic i quin impacte haurien tengut sobre el deute i d'altres. Perquè he de recordar que, precisament, el que varen fer va ser el contrari, no abaixar ni un sol impost d'aquesta comunitat autònoma, sinó, com deia, tot el contrari, dur endavant la màxima apujada de la història de la comunitat autònoma de tots els impostos, tant propis com ceditos totalment.

En relació amb aquestes polítiques tributàries, està clar que la política fiscal ha d'estar al servei de la política econòmica, però, com dèiem avui dematí -crec que els partits d'esquerres ho hem deixat molt palès durant la compareixença de la presidenta de la comunitat autònoma-, les abaixades impositives no han de ser generalitzades, les polítiques impositives han d'estar al servei de la política econòmica i s'han

d'abaixar els impostos quan és necessari, i quan és necessari precisament ho han fet els governs d'esquerres.

Precisament, n'hi ha prou a recordar, ara, en el tema dels increments dels preus de l'energia, totes les mesures que ha posat en marxa el Sr. Sánchez, l'abaixada impositiva de l'IVA, del 21 al 10%, i també en relació amb l'impost d'electricitat o, com ara també, les mesures que han estat incorporades durant aquests darrers dies en relació amb l'abaixada dels impostos sobre hidrocarburs.

També m'agradaria fer cinc cèntims sobre què volen dir amb aquestes abaixades impositives, o si té quantificat el PP aquestes abaixades impositives, perquè em consta que a la proposició de llei que debatrem en el ple d'aquest parlament en poc temps, determinen una abaixada dels ingressos aproximadament d'uns 200 milions d'euros, i m'agradaria saber quins seran els recursos, els serveis, que es veurien afectats per aquesta abaixada impositiva.

Altra cosa és que comparem les abaixades impositives que proposen des de la dreta amb la comunitat de Madrid o fins i tot amb la comunitat autònoma de Galícia -recordem que ara el president o el secretari general del Partit Popular és d'aquesta comunitat autònoma- i, per tant, ho haurien de tenir en compte. Perquè si es refereixen, per exemple, a l'abaixada de mig punt a la comunitat autònoma de Madrid, a la tarifa de l'IRPF, idò els he de dir que és ben magre, m'he entretengut a fer tota una sèrie de quantificacions del que suposaria això i és ben magre: per exemple, en relació amb l'impost de la renda de les persones físiques, com deia, aquesta abaixada de mig punt a la tarifa de l'IRPF suposa -suposa- minvar la tributació a una persona que hagi obtingut rendes inferiors a 16.000 euros en 23,36 euros a l'any, és a dir, parlariem bàsicament d'1,94 euros al dia.

Per tant, com deia, hem de tenir en compte totes aquestes qüestions i que... un pot explicar el que vulgui, pot poden llançar o comunicar un mantra i repetir-lo constantment, però per molt que es repeteixi no s'ha de convertir en una veritat.

A més, haurien de tenir una altra qüestió en compte, que seria la corba de Laffer, està claríssim que la corba de Laffer no s'ha complert i abastaria veure quines han estat, a nivell dels Estats Units, per exemple, les conseqüències d'aquestes retallades impositives, de fet Laffer es va incorporar a l'equip d'assessors del president Reagan a l'any 1981, va realitzar una important retallada d'imposts i al 1986 va dur a terme la major reforma del sistema impositiu de la història dels Estats Units. Això va suposar una reducció del 50% al 28% del tipus màxim a personal. El resultat d'aquestes mesures no han estat o no varen ser d'altres que incrementar el dèficit i deixar conseqüentment unes taxes d'interès al 20%, i això va contribuir a una recessió posterior.

I el mateix podríem dir d'un altre president republicà, en aquest cas de George Bush, que va anunciar un ampli paquet de reduccions fiscals i els màxims beneficiaris foren els més rics, l'1% de les famílies més riques s'estalviaren uns 570.000 euros, perdó, dòlars, dòlars, entre els anys 2004 i 2012, amb un augment de més del 5% anual dels seus ingressos nets.

Bé, això sense afegir, evidentment, el resultat de la política tributària també del Sr. Trump.

Per tant, jo crec que el que podríem concloure és que l'evidència és ben clara: les rebaixes impositives no milloren el creixement econòmic, tot el contrari, el que fan és alimentar el dèficit, el deute i contribueixen a l'increment de les desigualtats. I, de fet, la política tributària, quan diem que ha d'estar al servei de la política econòmica, també la política tributària ha de vetllar per tal de redistribuir renda i riquesa, si començam a parlar de baixades impositives i posam damunt la taula el mantra que hem de suprimir impost de patrimoni, hem de suprimir impost de successions i donacions, evidentment, acabaríem tenint un sistema impositiu no progressiu i, per tant, un sistema tributari per a res just i equitatiu.

Voldria també recordar, en aquest sentit, que, més a prop, el Sr. Carles Manera i el Sr. Ferran Navinés han realitzat un estudi comparatiu per comunitats autònomes, amb l'objectiu d'esbrinar si l'èxit econòmic esdevé d'una càrrega fiscal baixa per habitant. I els resultats també són clars i contundents: no hi ha cap tipus de correlació entre les variacions de la càrrega fiscal per habitant i les variacions en el producte interior brut, és més, la balança s'inclina cap a un major creixement econòmic, en el cas de comunitats autònomes que han augmentat la càrrega fiscal per habitant.

Però, per si no fos suficient això, també s'ha intentat analitzar quina és la relació que hi ha entre la pressió fiscal i utilitzar aquesta variable per tal de veure quin és el resultat, idò és el mateix, existeix una relació contrària a la dels postulats de Laffer. Per tant, la història no fa més que recordar que la corba de Laffer no s'ha complert a cap moment. I això són dades, no són... aquí no utilitzam cap mantra ni intentam convèncer que les baixades impositives acaben tenint una repercussió positiva sobre l'economia, són dades i són fets, i, per tant, crec que ho hem de tenir en compte.

I, finalment, he sentit moltíssimes vegades parlar del conte de la formiga i de la cigala i em sembla, em sembla, que és un conte que s'utilitza també per culpar la pobresa, qui tria ser cigala o tria ser formiga? Evidentment, estic totalment d'acord amb l'esforç i quan dic esforç és en la gestió financera que ha dut endavant la Conselleria d'Hisenda, estic totalment d'acord amb l'esforç col·lectiu i individual, però està claríssim que el conte de la formiga i la cigala també té una altra lectura de la qual ens hem oblidat: qui tria néixer al barri de Salamanca o qui tria néixer als barris més pobres de la comunitat de Madrid, precisament, zona zero de la pandèmia?

Per tant, crec que hem de ser rigorosos, hem de tenir en compte totes aquestes qüestions i tenir-les en compte.

I, bé, finalment vull agrair de nou a la consellera d'Hisenda aquesta explicació que ha fet dels comptes generals 2019 i 2020 i encoratjar-la a seguir amb aquesta aprovació de comptes públics i aplicació de polítiques fiscals, que van en l'esforç o que van cap a la línia de no només tenir recursos públics forts per poder mantenir aquest estat del benestar, sinó també sanejar comptes, com no, però sobretot, jo que tenc aquesta debilitat per la part fiscal, idò aplicar una política fiscal progressiva, justa i equitativa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Truyols. Respon la consellera d'Hisenda.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Molt poca cosa perquè m'encanta sentir Maria Antònia Truyols, a part perquè s'ha il·lustrat prou per donar-nos exemples sobre per què no funciona la corba de Laffer, després tornaré a aquesta qüestió de Laffer.

Ha quedat clar que el conte de la cigala i la formiga no..., -a mi no m'agradava ni quan era petita- i em va agradar bastant menys quan vaig sentir Bauzá que justificava els retalls amb el conte de la cigala i la formiga.

Aprofit el torn de paraula per a algunes qüestions que he vist que em quedaven pendents.

Les regles fiscals, algú ha demanat per les regles fiscals de cara al 2022. La informació que tenim..., nosaltres hem demanat la suspensió de les regles fiscals per al 2022, ens considerem més que capaços de ser responsables fiscalment sense la necessitat de renunciar a la flexibilitat i, a part, considerem que molts dels càlculs que es feien de la regla de despesa, per exemple, eren absolutament absurds. I això és el que pensa la Comissió Europea i, de fet, si hi ha regles fiscals seran amb una formulació diferent, això sí que sembla que és la tendència a nivell europeu.

Hi ha una altra qüestió a nivell europeu que es planteja, que és que les despeses, i això reafirma l'argument que hi ha diferents tipus de deute, que la despesa que es realitzi en transició energètica i en canvi climàtic no formarà part del dèficit dels països, per la importància que té la sostenibilitat dels models econòmics en la preservació del nostre planeta. Jo crec que això és una dada importantíssima.

El que sí demanarà la Unió Europea, com... crec que aquesta comunitat autònoma està perfectament preparada i perfectament ajustada, és una senda d'estabilitat la qual crec que s'ha seguit durant tota aquesta legislatura, malgrat la suspensió del pacte d'estabilitat. De fet, al 2015 el dèficit sobre el producte interior brut va ser de l'1,3; al 2020 tenim superàvit; al 2021 tendrem superàvit, amb la qual cosa jo crec que això és una senda, i reduïrem el dubte públic, això és una senda d'estabilitat en aquests moments.

L'endeutament fins ara, des que va començar la legislatura, s'ha incrementat en 140 milions, probablement és l'època en què menys s'ha incrementat l'endeutament en un període des del tancament del 2019 fins al tancament del 2021, s'haurà incrementat en 140 milions. És la vegada que aquesta comunitat autònoma en tres anys haurà incrementat menys l'endeutament en termes absoluts, sense comptar la reducció sobre el producte interior brut.

I tornant a la corba de Laffer, deia Varoufakis que l'economia era ideologia amb equacions i, bé, (...) Varoufakis, però crec que és una frase que resumeix molt bé què és

l'economia, perquè és ideologia amb equacions. A mi sempre m'ha agradat més la pràctica que la teoria, i em sap greu que la Sra. Ribas no sigui aquí, però la taxa de pobresa el 2015, d'acord amb l'enquesta de qualitat de vida, era del 22,4% en aquesta comunitat autònoma, i el 2020, que és el darrer exercici tancat, era del 15,90; tenir una reducció de la taxa de pobresa de pràcticament 8 punts amb la sostenibilitat demostrada dels comptes públics, jo crec que a la pràctica, sense entrar en teories, és un bon resultat.

Així que moltíssimes gràcies per la seva atenció, vull expressar el meu profund agraïment que tenc a l'equip de la conselleria, total i absolut, per la seva dedicació i compromís per l'interès general, i esper que en el tancament del 2021 puguem fer... -jo sé que hi ha un torn de paraula, però no crec que ningú vulgui fer el torn de paraula,...

(Algunes rialles)

... no sé si algú voldrà fer el torn de paraula, jo estaré disposada a contestar el que sigui-, esper que ho fem en temps i forma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Pertocaria el torn del Grup Parlamentari Popular, però el Sr. Costa ha esgotat tot el seu temps a la primera intervenció. Per tant, té la paraula la Sra. Antònia Martín, per un temps d'onze minuts i cinc segons.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, president. Me'n sobren prou, però sí que volia fer una breu intervenció en relació, i em sap greu que no hi hagi la diputada de la ultradreta que participa en aquesta comissió, perquè ha dit coses que no que no són ver, no són ver, i el tema de la pobresa vostè ja l'ha respost, però és que també ens hauríem de plantejar quin índex de pobresa tendríem en aquesta comunitat autònoma si no hi hagués hagut els ERTO i si no hi hagués hagut l'escut social que s'ha desplegat, tant per part del Govern estatal com per part del Govern de les Illes Balears i amb els fons europeus, amb aquesta batalla ideològica i cultural que s'ha tengut allà, amb els vots en contra fins i tot de partits d'aquest país que han jugat en contra de la ciutadania.

I li volia demanar perquè això és recurrent, les darreres setmanes la ultradreta ens diu que el Govern més o manco roba a la gent, aquest discurs tan extraordinàriament perillós en contra que hi hagi governs, en contra, al final, de la democràcia, en contra de l'estat del benestar, en contra de qualsevol tipus de servei que és dona, que o és un "xiringuito" o no serveix o és absolutament ineficient, ha utilitzat fins i tot la diputada una sèrie de termes prou gruixuts a la seva intervenció; li volia demanar: des de la seva conselleria tenen plantejat, pensen fer qualche tipus de campanya, ben igual que es fa a altres conselleries en temes clau, si vostès pensen fer qualche tipus de campanya en relació amb la necessitat d'aquest finançament públic, d'aquests impostos i de tots els recursos que són necessaris per mantenir la comunitat autònoma? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Martín. Respon la consellera d'Hisenda.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Ja havia tancat, però sí que a nivell de tributació estam un poc com el que ha fet el Govern d'Espanya en relació amb l'informe d'experts, amb una situació com la que tenim en aquests moments, ens trobam a un moment de prudència en tots els aspectes a nivell tributari mentre tenguem una situació tan volàtil en l'economia com la que tenim en aquests moments.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Pertoca el torn al Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Pérez-Ribas, per un temps de quatre minuts i cinquanta segons.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Bé, consellera, només vull agrair-li la compareixença. Ha anunciat que en el 2021 hi haurà superàvit, una bona notícia per a tots els ciutadans de les Illes Balears. I esperem que en el 2022 també tinguem superàvit, açò significarà que l'economia ha millorat i que permet mirar el futur amb optimisme, sobretot per als joves.

Gràcies, i gràcies també a tot l'equip.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pertoca el torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies. Bé, només gràcies a tot l'equip de la conselleria i a la consellera. I només vull dir que esper que tots siguem capaços d'afrontar els reptes que ens venen, que crec que encara seran convulsos, per dir-ho de qualque manera, amb molta incertesa, i sobretot que esperem que sapiguem aprofitar el coneixement científic per al bé de les generacions futures i per al bé també del nostre present, i oblidar el negacionisme i no voler veure les qüestions que realment ens cauen a sobre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Al Grup Parlamentari VOX li restaven set minuts, però ara mateix no té cap representant en aquesta comissió; ni per part del Grup Parlamentari El Pi, ni Mixt, per tant, té la paraula la Sra. Maria Antònia Truyols, per part del Grup Socialista, per un temps de dos minuts i quaranta-cinc segons.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Bé, moltes gràcies, president. Simplement vull encoratjar a seguir amb aquest camí, tant des del punt de vista de la despesa com del punt de vista dels ingressos, i crec que tant per una banda com per l'altra és important remarcar que aquest govern fa els deures i fa els deures per tal que l'estat del benestar sigui cada vegada millor i que puguem mantenir-lo durant molts d'anys.

Moltes gràcies a la consellera i al seu equip.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Truyols. Si la consellera vol fer ús...?

Essent així, donam per acabat el debat, agraïm la presència de la Sra. Rosario Sánchez i Grau i dels seus acompanyants en aquesta comissió, avui horabaixa.

I no havent-hi més assumptes a tractar, aixecam la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS